

Telt ház, spielpénz, fiatalok a Kodály Filharmonikusoknál

Telt ház, koncertek, izgalmas, alternatív koncerthelyszínek, a Budapesti Tavasz Fesztiválon is fellépő vidéki szimfonikus zenekar, ahol spielpénzt kapnak a muzikusok – interjú a debreceni Kodály Filharmonikusok elmúlt idényéről.

■ *Milyen sikerek és nehézségek jellemezték a zenekar 2018–2019-es évadát? – kérdeztem Somogyi-Tóth Dánielt, a debreceni Kodály Filharmónia igazgatóját és művészeti vezetőjét.*

– Összességében egyre inkább úgy érzem, hogy a legnagyobb nehézségek jelentős részét sikerült jó irányba terelnünk. Majdnem egy évtizedes, egyre feszítőbb mélypont után emelni tudtuk a művészeink fizetését, spielpénzt kapnak a kollégák. A korábbi fenyegető veszélyt, a pedagógus bérekkel való konfliktust rendezni tudtuk, versenyképesek vagyunk, azaz a korábban tapasztalt pályaelhagyás – immár kijelenthetem – nálunk megszűnt. Sőt, a debreceni kulturális szférában kiemelt fizetést kapnak a művészeink – ezek azt gondolom mind sikerélmények. Koncertjeink teltházzal, nagy közönségsikerrel zajlanak, a próbajátékokra való jelentkezések is egyre biztatóbb jövőképet tárnak elénk. Most

veszünk fel három (!) fiatal, kiváló hegedűst, de sajnos például a nagybőgő álláshelyet hosszú hónapok óta nem tudtuk betölteni.

■ *Említette a muzikusai jelentősebb fizetésemelését. Erről az jut eszembe, hogy korábban Ön hangosan lobbizott a zenekari tagok jobb anyagi megbecsülése érdekében, felhívva a városvezetők figyelmét a zenekari művészek pedagógus pályára való elvándorlására. Vajon ennek is köszönhető a látványosabb béremelés?*

– A vidéki zenekarok minisztériumi támogatásának mértéke jelentősen nőtt az elmúlt években, melynek fő célja a bérek emelése volt. Az, hogy az egyes zenekarok ezt az összeget mennyire tudták felhasználni, nagy részben múltott a fenntartó önkormányzataikon. Nálunk is jelentős összegeket vontak el, mégis sikerült úgy alakítani, hogy művészeink érezhetően több pénzt tudnak most hazavinni, mint pár évvel korábban. Nem mondom, hogy ez az összeg a budapesti bérekkel versenyképes, mert nem az. Azonban az életnek vannak egyéb szempontjai is a pénzen kívül, ebben a városban pedig jó élni, és a zenekarba az elmúlt években bekerült kiváló fiatal muzikusok jelentős létszáma azt mutatja, hogy a Kodály Filharmonikusok most már egy vonzó munkahely kezd lenni, Debrecen pedig egy vonzó alternatíva arra nézve, hogy a fővároson kívül máshol is lehet tartalmas és gazdag zenei életpályát elképzelni.

■ *A TAO támogatás megszüntetése mennyire befolyásolta a zenekar költségvetését?*

– Bár az elmúlt években több 10 millió forintos TAO bevételeink voltak, ezek az összegek eddig sem befolyásolták döntően a zenekar működésének finanszírozását, ugyanis mindig úgy tekintettünk rá, mint egyfajta „talált pénzre”, nem képezte részét a költségvetésünknek (és számvitelileg intézményi bevételnek sem tekinthető). A nehézséget inkább a kiszámíthatatlan önkormányzati elvonások jelentik. A TAO ebben a formában rendkívül káros finanszírozási forma volt, én nem szerettem – remélem, a pótlásának módja mihamarabb tisztázott lesz.

■ *Korábban nyilatkozta, hogy fontosnak tartja a csapatépítést, de legfontosabbnak, hogy jó karmestereket hívjon a zenekarához.*

– Nem tudom, pontosan mikor nyilatkoztam ezt, de mindig is így gondoltam. Nagyon fontos, hogy valaki tehetségeket és szövetségeket szeretne maga köré vagy pedig olyan embereket, akiket ő irányít.

■ *Különleges koncerthelyszínek is színesítették az évadot, pl. a régi Ferihegyi terminál. Honnan jött ez az ötlet?*

– A kezdeményezés a XVIII. kerületi polgármesteré, Ughy Attiláé – nekem pedig már régi vágyam volt ennek a gyönyörű épületnek kulturális funkciót adni. Természetesen a Kodály Filharmonikusok számára sem jön rosszul egy teljesen egyedi arculatú, saját budapesti koncerthelyszín a Zeneakadémia és Müpa mellett.

A Budapesti Tavaszi Fesztivál keretében áprilisban játszott hangversenyünk másnapján végre nézőként is hallhattam a termet a Budapesti Vonósok kiváló családi koncertjén, és magam is meglepődtem, hogy milyen szépen és differenciáltan szól.

■ *Az évad elején két külföldi turné volt tervbe véve. Mennyiben valósultak meg ezek a fellépések?*

– Természetesen mindkettő megvalósult. Októberben volt egy olaszországi kéthetes vendég szereplésünk, ami azért is volt fontos, mert kifejezetten a zenekarról szólt. Nagyon jó hangulatban telt a turné, a helyszínek a közönség is fantasztikus volt, reményeink szerint lesz folytatása is. Decemberben – már harmadik alkalommal – Kínába utazott a zenekar Kovács László vezetésével, ami intenzív és hosszú, szakmailag sikeresnek mondható koncertkörút volt.

■ *Hét magyar város- köztük Debrecen is beadta pályázatát a 2023-as „Európa Kulturális Fővárosa” cím elnyeréséért – amit végül Veszprémnek ítéltek oda. A programirodának Ön volt az ügyvezetője, a kiválasztási folyamat első fordulóján Debrecen is továbbjutott. Mennyiben tartalmazott más anyagot ez a pályázat a 2010-es beadványhoz képest?*

– A 2010-es évre leadott pályázat nagy része megvalósult, amire Debrecen nagyon büszke lehet. A mostani pályázat is rengeteg olyan dolgot tartalmazott, ami megvalósításra érdemes. A két pályázat között mindképpen nagy különbség, hogy a mostani nem a beruházásokra fókuszál, ezért a koncertterem megépítése és a színházak fejlesztése sem ezen múlik, így zenei szempontból közvetlen kár semmiképp nem ért bennünket.

■ *A 2018–2019-es évad befejeztével a nyári szезон mennyire telik majd munkával?*

– Annyi munka volt az év folyamán, hogy szerettem volna, ha a nyár igazán megterhelő produkciót nem tartalmazna. Több alkalommal lépünk fel a Nagyerdei Szabadtéri Színpadon, ezenkívül Nagyváradon és a Tisza-tónál vannak fesztivál felkéréseink, augusztus 16-án pedig „A debreceni zene éjszakája” címmel Debrecen Főterén töblépcsős eseményt szervezünk a Carmina Buranával, nagytemplomi orgonakoncerttel, Miklósa Erikával, a Talamba Ütőegyüttessel, és a zenekar saját kamaraegyütteseivel. Azt gondolom, ez zenei és turisztikai szempontból egyaránt emlékezetes lesz.

Medvegy Erzsébet

Sokszínűség és tartalmasság a Miskolci Szimfonikus Zenekar 2018-2019-es évadjában

„Ha a következő évadban is minden úgy alakul ahogy az idén, akkor nagyon boldogok leszünk”. Szászné Pónuzs Krisztina, a Miskolci Szimfonikus Zenekar ügyvezetője beszélt – többek között – a zenekar 2018–2019-es évadjáról, a vidéki zenekarok fővárosi ismertségének fontosságáról, valamint a közösségi oldal közönség-csalogató erejéről.

■ *A Miskolci Szimfonikus Zenekar új művészeti vezetője, Antal Mátyás tervei között szerepelt, hogy szeretne sok vendégművészt hívni, és az együttesnek szakmai napokat is tartani. Mennyire valósultak meg ezek az elképzelések?*

– Tulajdonképpen mindkettő megvalósult – kezdte a beszélgetést Szászné Pónuzs Krisztina, a zenekar ügyvezetője. Nyilván bizonyos keretek közé van szo-

rítva a zenekar – munkahelytől független külső tényező által –, de igyekeztünk a lehetőségeinkből a legtöbbet kihozni. Antal Mátyás 2018 óta művészeti vezetője a zenekarnak, és még a munkakapcsolatunk kezdetén megállapodtunk abban, hogy – természetesen a megfelelő egyensúlyt fenntartva – minél több fiatal karmestert hívunk meg az együtteshez. Úgy gondolom, hogy a fiatal „maestrók” változatosságot hoznak, mely